

Veselite življenja na poti

30. nedeljam med letom

– 24. 10. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, po zgledu Bartimaja me, prosim, uči odvreči plašče in odeje, ki me zavirajo, zaustavljajo, ter me iz

čepenja ob poti povedi na pot Življenja.

Prosim za milost, da bi zmoget in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 10,46-52

46 Prišli so v Jeriho. Ko je s svojimi učenci in s precejšnjo množico odhajal iz Jerihe, je slepi berač Bartimáj, Timájev sin, sedel ob poti. 47 In ko je slišal, da je to Jezus Nazarečan, je začel vpiti in govoriti: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« 48 Mnogi so ga grajali, naj umolkne, on pa je še glasneje vpil: »Davidov sin, usmili se me!« 49 Jezus je obstal in rekel: »Pokličite ga!« Poklicali so slepega in mu rekli: »Le pogum, vstani, kliče te!« 50 Odvrnil je svoj plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu. 51 Jezus ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Slepemu je dejal: »Rabuní, da bi spregledal!« 52 Jezus mu je rekel: »Pojdi, tvoja vera te je rešila!« Takoj je spregledal in šel po poti za njim.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljam. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

Za kaj moje srce kliče: »Davidov sin, usmili se me!«

Čigave klice Jezus zdaj usmerja name?

Kateri plašč ali odejo lahko odvržem, da zadiham in grem po poti za Jezusom?

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Po dolgi hoji so Jezus in njegovi učenci končno prišli v Jeriho, zadnjo postojanko pred vzponom v Jeruzalem. Slepemu Bartimaju je sedel ob cesti. Ni mogel sodelovati v sprevedu, saj je bil slep. Vendar je vpil in klical na pomoč Gospoda: "Davidov sin, usmili se me!"

Jok revnih in stiskanih je bil neprijeten, zato so ga poskušali tisti, ki so spremljali Jezusa, utišati. Toda on je vpil še glasneje!

Tudi danes je krik ubogih neprijeten. Milijoni vpijejo: migranti, zaporniki, lačni ljudje, bolni, tisti, ki so odrinjeni na rob in zatirani, brezposelni, brez denarja, brez doma, zemlje, tisti, ki se nikoli ne počutijo ljubljeni! Njihovi kriki so utišani v naših domovih, v Cerkvah, v svetovnih organizacijah. Prisluhnejo jim le tisti, ki odprejo oči za dogajanje v svetu. Toda preveč je tistih, ki so prenehali poslušati. Navadili so se na razmere. Vendar nihče ne more utišati krika ubogih. Če jim ne prisluhnemo mi, jih sliši Bog ([2 Mz 2,23-24; 3,7](#)), ki pravi: »Ne zatirajte nobene vdove in sirote! Če bi jih zatiral, bodo vpile k meni in gotovo uslišim njihovo vpitje.« ([2 Mz 22,21-22](#)).

Ko je Jezus slišal krik, se je ustavil in naročil, naj mu slepega pripeljejo. Bartimaj je pustil svoj plašč in šel k njemu. To je bilo vse, kar je imel za pokrivanje telesa ([2 Mz 22, 25-26](#)). To je bila njegova varnost, njegova »zemlja«!

Jezus ga je vprašal: "Kaj hočeš, da ti storim?" Ni dovolj, da le vzkliknemo. Vedeti moramo, zakaj kričimo! Slepec ga je prosil z vsem zaupanjem, da bi spet videl. In Jezus ga je ozdravil: »Pojdi! Tvoja vera te je rešila!« Takoj se mu je povrnil vid. Njegova ozdravitev je bila posledica njegove vere vanj ([Mr 10,46-52](#)). Zapustil je vse in šel za njim ([Mr 10,52](#)) v Jeruzalem in na Kalvarijo! Postal je vzor za Petra in za vse nas: bolj zaupati v Jezusa kot v svoje predstave o njem!

Kadar Jezus ni videl vere, ni mogel delati čudežev ([Mr 6,6](#)). Mnogi niso verovali vanj, ker ni ustrezal njihovim predstavam, kakšen bi moral biti ([Mr 6,2-3](#)). Prav pomanjkanje vere je učencem preprečilo, da bi pregnali »nemega duha«, ki je slabo ravnal z bolnim otrokom ([Mr 9,17](#)). Jezus jih je kritiziral, da so brez vere ([Mr 9,19](#)). Nato pa jim je rekel, naj jo obudijo z molitvijo ([Mr 9,29](#)).

Jezus je ljudi spodbujal, naj verjamejo vanj in tako ustvarjajo zaupanje vanj ([Mr 5,34.36](#); [7,25-29](#); [9,23-29](#); [10,52](#); [12,34.41-44](#)). V celotnem Markovem evangeliju je vera v Jezusa in njegovo besedo moč, ki spreminja ljudi. Ljudem omogoča odpuščanje grehov ([Mr 2,5](#)), premagovanje trpljenja ([Mr 4,40](#)), moč zdravljenja in očiščenja ([Mr 5,34](#)). Vera doseže zmago nad smrtjo ([Mr 5,36](#)). Zaradi nje Bartimaj skače od veselja ([Mr 10,52](#)).

Jezusovi učenci ne moremo biti zaradi teoretičnega proučevanja Svetega pisma, ampak s praktično predanostjo, biti z njim napoti služenja od Galileje do Jeruzalema. Kdor se skuša držati Petrove ideje o slavnem Mesiju brez križa, ne bo razumel Jezusa in ne bo nikoli njegov pravi učenec. Kdor hoče verjeti vanj in je pripravljen »dati svoje življenje« ([Mr 8,35](#)), »biti zadnji« ([Mr 9,35](#)), »piti kelih in nositi križ« ([Mr 10,38](#)), bo lahko kot Bartimaj imel moč »slediti Jezusu« ([Mk 10,52](#)), čeprav ne bo tega razumel. Prav v zaupanju vanj najdemo vir poguma živeti njegov način življenja, njegovo služenje do konca, tudi na križu.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – tiho bivanje z Bogom

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, hvala za zgled berača Bartimaja, da lahko prepoznam žejo po tebi, odvržem plašč, ki me zapira novemu, v katero me vabiš, in tako stopim na pot za teboj.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali refleksija. To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

